

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Връчване На Документи: Официално Предаване На Актове](#) > [Greece](#)

Връчване на документи: официално предаване на актове

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Гърция

1 Какво на практика означава правният термин „връчване на документи“? Защо има особени правила за „връчването на документи“?

На практика „връчване на документи“ означава, че документите по граждански и търговски дела трябва да бъдат връчени на страните или те да бъдат уведомени за тях.

Според законното определение връчването на документи е дейността на компетентните органи и лица, чрез която на адресатите се дава достъп до съдържанието на документите, адресирани до тях. Това е важно, защото ако съответният документ не бъде връчен на дадена страна, страната се лишава от възможността да бъде изслушана, което може да доведе до използването на извънредни средства за правна защита.

За връчването на документи се прилагат специални правила, тъй като това е необходимо изискване в съдебните производства, произтичащо от принципа на правото на страните да бъдат изслушани. Това означава, че на страните трябва да бъде предоставен достъп до информацията относно мястото и времето на производството и съществените факти по делото.

2 Кои документи трябва да се връчват официално?

Документите, които трябва да се връчват официално, включват процесуалните документи по иска; молба за отмяна на съдебно решение, произнесено в отсъствието на ответника (и допълнителни основания); жалба (и допълнителни основания); касационна жалба (и допълнителни основания); молба за преразглеждане на съдебно решение (и допълнителни основания); производство за отмяна на влязло в сила решение по молба на трето лице (и допълнителни основания); молба срещу извънсъдебни и съдебни актове (и допълнителни основания); първично или вторично встъпване в съдебно производство; уведомление за съдебен процес и известие за трета страна; молба за приемане, отмяна или изменение на обезпечителни мерки; молба за издаване или отмяна на привременни мерки и протокол за отлагане, ако ответникът не се яви; молба за съдебна защита в охранително производство и отмяна или изменение на съдебното решение; призовка за съдебно заседание или получаване на клетвена декларация и всички съдебни решения (окончателни и неокончателни).

3 Кой отговаря за връчването на документ?

Връчването е отговорност на страната по дело в изпълнение на писмено нареждане, дадено съгласно подлежащия на връчване документ или от тази страна или неин представител, или — по искане на въпросната страна — от компетентния съдия, или — ако става дума за многочленен съд — от

председателя на съдебния състав (член 123 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Документите се връчват от съдебен изпълнител, назначен от съда, чието седалище се намира в района по местоживеене или местопребиваване на адресата към момента на връчването (член 122, параграф 1 от ГПК). Когато връчването на документи се извършва под отговорността на съда, връчването може да бъде осъществено също така от съдебен изпълнител по наказателноправни въпроси, действащ във въпросния район, или от служител на гръцката полиция, лесничей или общински секретар (член 122, параграфи 2 и 3 от ГПК). Освен това по обезпечителни производства мястото и часът на заседанието се съобщават чрез връчването на документ, издаден от деловодството на съда, в който се посочват мястото, датата и часът на заседанието, или чрез покана от деловодството на съда по телеграф или телефон. Съдията може да определи също така заедно с призовката да бъде връчено и копие на исковата молба (член 686, параграф 4 от ГПК).

4 Действия за установяване на адрес

4.1 Замоленият орган в тази държава членка опитва ли се по собствена инициатива да установи местонахождението на адресата на документите за връчване, ако адресатът вече не пребивава на адреса, известен на молещия орган? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 2, буква в) от Регламента относно връчването на документи.

Доколкото има тази възможност — да.

4.2 Чужди съдебни органи и/или страни в съдебно производство имат ли достъп до регистри или услуги в тази държава членка, позволяващи установяването на настоящия адрес на лицето? Ако отговорът е „да“, кои са съществуващите регистри или услуги и каква процедура трябва да се следва? Каква такса, ако има такава, следва да се заплати?

Не, нямат пряк достъп.

Всички лица, пребиваващи на територията на Гърция, се регистрират в базата данни на всяка община чрез компетентните служби по вписванията. В единната национална база данни обаче са включени само пълнолетни граждани, които са регистрирани въз основа на тяхната лична карта/паспорт, като тя се актуализира по целесъобразност от общините в Гърция.

Тя е достъпна за гражданите (безплатно) само чрез публичните телефонни указатели.

Създава се и се попълва национален регистър на гражданите, който ще даде възможност за проследяване на хората.

4.3 Какъв вид помощ при действията за установяване на адрес от други държави членки предоставят органите на тази държава членка съгласно член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи.

Компетентният получаващ орган търси адреси чрез писма до други национални органи.

5 Как на практика се извършва обичайното връчване на документа? Съществуват ли алтернативни начини, които могат да се използват (различни от заместващото връчване, посочено в точка 7 по-долу)?

Обичайният метод, който се използва за връчването на документи, е съответният документ да бъде предаден лично на адресата (член 127, параграф 1 от ГПК) независимо от местонахождението на адресата (член 124 от ГПК). Ако адресатът обаче има местоживеене, магазин, офис или работилница на мястото, където трябва да се извърши връчването, независимо дали самостоятелно или с друго лице, или ако адресатът работи там като служител, работник или прислужник, документът не може да бъде връчен на друго място без неговото съгласие (член 124, параграф 2 от ГПК). Що се отнася до алтернативните начини, които може да бъдат използвани, документи е възможно да се връчват също

така по пощата, по телеграф или по телефон въз основа на заповеди, издадени по предложение на министъра на правосъдието, като в съответната заповед се посочва как връчването следва да бъде извършено и удостоверено (член 122, параграф 4 от ГПК).

6 Позволено ли е електронно връчване на документи (връчване на съдебни или извънсъдебни документи чрез електронни средства за комуникация от разстояние, като например електронна поща, защитено интернет приложение, факс, SMS и др.) в гражданското производство? Ако отговорът е положителен, за кои видове производства е предвиден този начин? Съществуват ли ограничения по отношение на възможността за прибегване до този начин на връчване на документи в зависимост от това кой е адресатът (юрист, юридическо лице, дружество или друг стопански субект и т.н.)?

Съдебни документи може да се връчват също и по електронен път, при условие че са подписани с електронен подпис.

Съдебен документ, който е връчен по електронен път, се смята за връчен, ако изпращачът е получил от адресата електронно потвърждение за получаване, върху което трябва да бъде поставен усъвършенстван електронен подпис и което ще представлява отчет за връчването (член 122, параграф 5 от ГПК).

Член 122А от ГПК

1. Документът може също така да бъде връчен по електронен път от сертифициран съдебен изпълнител, назначен към съда, в чийто район се намира адресът на местоживеене или местопребиваване или седалището на физическото или юридическото лице — адресат на документа.
2. В съответствие с параграф 1 процесуалните документи могат да бъдат връчвани и по електронен път, при условие че са подписани с квалифициран електронен подпис в съответствие с член 2, параграф 20 от Закон 4727/2020 (Държавен вестник, серия I, бр. 184). Връчването по електронен път се смята за извършено само ако съдебният изпълнител е получил електронно доказателство за получаване на документа, подписано с квалифициран електронен подпис на адресата, в съответствие с член 2, параграф 20 от Закон 4727/2020. Електронното доказателство за получаване трябва да бъде включено в отчета за връчването, изготвен от съдебния изпълнител в съответствие с член 139 от ГПК, като в противен случай връчването е недействително. Смята се, че връчването не е извършено, ако електронното доказателство за получаване не е получено от връчителя в рамките на 24 часа от изпращането. Ако не се извърши електронно връчване, връчването се извършва с физически средства, както е предвидено в член 122 и следващите.
3. При спазване на параграф 4 физическо лице или в случай на юридическо лице — неговият законен представител, който желае да изпраща или да получава документи по електронен път, трябва да декларира един-единствен електронен адрес в Националния център за съобщения (НЦС), посочен в член 17 от Закон 4704/2020 (Държавен вестник, серия I, бр. 133). Ако адресатът живее или в случай на юридическо лице — има регистрирано седалище в чужбина, декларацията трябва да се подаде в НЦС.
4. Връчването по електронен път, както е определено в параграфи 1—3, адресирано до държавата, кредитна институция, платежна институция, институция за електронни пари или застрахователно дружество, се извършва в съответната децентрализирана агенция или централен клон на региона, в който към момента на връчването се намира съдебният изпълнител. Ако няма компетентна децентрализирана агенция или централен клон на региона, връчването се извършва в главното управление на субектите, посочени в първото изречение. За тази цел законните представители на юридически лица трябва да предоставят на НЦС своя адрес на електронна поща, както и името на представителя, агента или служителя, упълномощен да получи документа, връчен по електронен път.

6. Регистрираният адрес на електронна поща се заменя или заличава в съответствие с член 17 от Закон 4704/2020.

7. Връчването на упълномощен адвокат, в съответствие с член 143, параграфи 1 и 3, може да бъде извършено и на адреса на електронна поща, посочен в процесуалния документ, в съответствие с член 119, параграф 1 от ГПК.

8. В случай на електронно връчване процесуалните срокове се удължават с един ден.

9. Условието за създаване и функциониране на цифровото приложение за връчване на документи по електронен път се определят със съвместно решение на министъра на правосъдието и министъра на електронното управление.

6.1 Какъв вид електронно връчване по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи е на разположение в тази държава членка, в която връчването се извършва директно на лице, което има известен адрес за връчване в друга държава членка?

Гърция си запазва правото да отговори на въпроса в рамките на сроковете, определени в Регламент (ЕС) 2020/1784.

6.2 Тази държава членка определила ли е в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи допълнителни условия, при които ще приема електронното връчване по електронна поща, посочено в член 19, параграф 1, буква б) от същия регламент? Вж. също уведомлението по член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи.

Горепосочената възможност за връчване на съдебни документи по електронен път зависи от издаването на президентски указ по предложение на министъра на правосъдието, в който се определят по-конкретно изискванията, които трябва да бъдат изпълнени.

7 „Заместващо“ връчване

7.1 Правото на тази държава членка позволява ли други начини на връчване в случаите, когато не е било възможно връчването на документите на адресата (например съобщаване на домашния адрес, в службата на съдебния изпълнител, чрез пощенска услуга или чрез залепване на уведомление)?

Ако адресатът не се намира на своето местопребиваване, документът се предава на някое от другите лица, които живеят с него, при условие че те осъзнават своите действия и не са ответна страна по делото (член 128, параграф 1 от ГПК).

Ако на адреса на местопребиваване не е намерено нито едно от лицата, посочени в точка 1:

а) документът трябва да бъде залепен на вратата на жилището в присъствието на свидетел;

б) най-късно в работния ден, следващ датата на изпращането, копие на документа, изготвено безплатно, трябва да бъде връчено лично на началника на полицейското управление по района, където се намира адресът на местопребиваване, и ако началникът отсъства — на дежурния офицер или на неговия заместник, или на охраната на полицейското управление. Във всички такива случаи предаването трябва да се удостовери с разписка, изготвена безплатно към отчета за връчването;

в) най-късно на следващия работен ден връчителят трябва да изпрати на адресата писмено уведомление по пощата, съдържащо вида на връчения документ, адреса на жилището, на чиято врата документът е залепен, датата на залепване, органа, на който е предадено копие, и датата на предаване. Връчителят трябва безплатно да изготви и подпише удостоверение, че уведомлението е изпратено по пощата, и да го приложи към отчета за връчването. В удостоверението трябва да бъдат посочени

пощенската служба, от която е изпратено уведомлението, както и служителят, който го е получил, а последният трябва да потвърди това удостоверение (член 128, параграф 4 от ГПК).

Ако лицето, на което се връчва документът, не се намира в магазина, офиса или работилницата, документът се предава лично на управителя на магазина, офиса или работилницата или на съдружник, сътрудник, служител или прислужник, при условие че тези лица осъзнават действията си и не са страни по делото, насрещни спрямо лицето, на което се връчва документът (член 129, параграф 1 от ГПК).

Ако нито едно от лицата, посочени в параграф 1, не се намира в магазина, офиса или работилницата, се прилагат разпоредбите на член 128, параграф 4 от ГПК (член 129, параграф 2 от ГПК).

Ако адресатът или лицата, посочени в членове 128 и 129, откажат да приемат връчването на документа или да подпишат протокола за връчването, или ако не са в състояние да го подпишат, връчителят залепва документа на вратата на жилището, офиса, магазина или работилницата в присъствието на свидетел (член 130, параграф 1 от ГПК).

Ако адресатът няма жилище, офис, магазин или работилница, или откаже да приеме връчването на документа, или не е в състояние или откаже да подпише отчета за връчването и неговият отказ или неспособност е потвърден/а от свидетел, нает за тази цел от връчителя, отчетът се предава лично на лицата, посочени в член 128, параграф 4, буква б) (член 130, параграф 2 от ГПК).

Ако лицето, на което се връчва документът, е хоспитализирано или лишено от свобода и не е възможно да се осъществи контакт с него, това трябва да бъде потвърдено от управителя на болницата или от началника на затвора и да бъде отбелязано в протокола за връчването, а документът може да бъде връчен на управителя на болницата или началника на затвора, който е задължен да го предаде лично на лицето, на което се връчва документът (член 131 от ГПК).

Ако адресатът изпълнява служебните си задължения на борда да търговски кораб, който се намира в гръцко пристанище, ако той отсъства или откаже да приеме връчването на документа, или откаже или не може да подпише отчета, документът се връчва на капитана на кораба или на неговия заместник, и ако те също отсъстват или откажат да приемат връчването на документа, последният се връчва на ръководителя на пристанищния орган, който е задължен да уведоми адресата (член 132, параграф 1 от ГПК).

Ако лицето, на което трябва да се връчи документът, изпълнява служебните си задължения на борда на търговски кораб, който не се намира в гръцко пристанище, документът се връчва по адреса на неговото местоживеене съгласно член 128, а ако лицето няма адрес на местоживеене, документът се връчва в съответствие с разпоредбите за връчване на документи на лица с неизвестен адрес. При всички случаи документът се връчва в офиса на собственика на кораба в Гърция или в противен случай — в офиса на корабния агент в гръцко пристанище, ако има такъв (член 132, параграф 2 от ГПК).

За лицата в някоя от следните категории, които са на активна служба, ако не е възможно документът да бъде връчен на тях или на техни близки или прислужници, които живеят с тях, документът се връчва в съответствие с член 128, параграфи 3 и 4 и по отношение на:

а) лицата на обща служба в Гръцката армия — документът се връчва на командира на поделението или базата, или службата, към която се числи адресатът. Ако поделението или базата, или службата не са известни, документът се връчва на ръководителя на съответната военна част;

б) офицери, подофицери и моряци от Гръцкия военноморски флот — документът се връчва на ръководителя на главния щаб на военноморския флот;

в) офицери, офицери от запаса и военнослужещи от Гръцките военновъздушни сили — документът се връчва на ръководителя на главния щаб на военновъздушните сили;

г) офицери и офицери от запаса от Гръцката полиция и брегова охрана, както и полицейски служители и служители на бреговата охрана — документът се връчва на ръководителя на тяхната служба;

д) персонала на фарове, стражеви постове и сигнални кули — документът се връчва на ръководителя на пристанищния орган в района, в който въпросните лица изпълняват своите задължения (член 133,

параграф 1 от ГПК).

Ако лицето, на което трябва да се връчи документът, живее или има регистрирано седалище в чужбина, документът се връчва на прокурора на съда, пред който е висящо делото или който трябва да бъде сезиран, или на съда, който е постановил подлежащото на връчване решение, а що се отнася до дела по искове с малък материален интерес — на прокурора на първоинстанционния съд в този район. Всички документи, които се отнасят до принудително изпълнение, се връчват на прокурора на първоинстанционния съд, в рамките на чиято компетентност се извършва принудителното изпълнение, а всички извънсъдебни документи се връчват на прокурора по последното местоживееие или известен адрес в чужбина, а в отсъствието на местоживееие или известен адрес в чужбина документът се връчва на прокурора на първоинстанционния съд в столицата (член 132, параграф 1 от ГПК). При получаването на документа прокурорът без ненужно забавяне трябва да го изпрати на министъра на външните работи, който е задължен да го препрати на адресата (член 134, параграф 3 от ГПК).

Ако местонахождението или точният адрес на лицето, на което трябва да се връчи документът, не са известни, се прилагат разпоредбите на член 134, параграф 1. В същото време резюме на връчения процесуален документ трябва да бъде публикувано в два всекидневника, единият от които излиза в Атина, а другият — или в мястото, където се намира седалището на съда, или също в Атина, според указанията на прокурора, на когото се връчва документът. Резюмето се изготвя и подписва от връчителя, като в него трябва да се посочат пълните имена на страните по делото, видът на връчвания процесуален документ, съответното искане и ако става дума за съдебни решения — диспозитивът на решението, съдът, пред който делото е висящо или който трябва да бъде сезиран, или длъжностното лице, отговорно за принудителното изпълнение на решението, и ако адресатът е призован да се яви или да извърши определено действие, трябва да бъдат посочени мястото и часът на явяването и видът на въпросното действие (член 135, параграф 1 от ГПК). Горното е приложимо също така, ако Министерството на външните работи потвърди, че не е възможно да изпрати документа на лице, което живее или има седалище в чужбина (член 135, параграф 3 от ГПК).

Ако офисите или магазините по член 128, параграф 4, буква б) и членове 131, 132 и 133 са затворени или органите или лицата, посочени в тези членове, откажат да приемат връчването на документа или да подпишат отчета за връчването, връчителят изготвя съответния отчет и предава документа на прокурора на първоинстанционния съд, в чиято компетентност попада мястото на връчване, като тогава прокурорът изпраща документа на лицето, което е отказало да приеме връчването или да подпише отчета.

7.2 Кога документите се считат за връчени, ако се прилагат други начини на връчване?

Ако е използван начинът на връчване, посочен в точка 7.1, за лице, което е хоспитализирано или лишено от свобода, или за военнослужещ, моряк или лице, което живее в чужбина, документът ще се смята за връчен, след като бъде предаден на органите или лицата, посочени в горната точка, независимо от това кога е бил изпратен и получен (член 136, параграф 1 от ГПК).

Ако за лице, което не е открито в неговото жилище, е използван начинът на връчване, посочен в точка 7.1, при условие че не е открит и пълнолетен родственик, който да обитава това жилище, документът ще се смята за връчен, след като бъде залепен на вратата на жилището на адресата, при условие че са спазени всички изисквания, посочени в точка 7.1 по отношение на начина на връчване (т.е. връчване на документа лично на началника на полицейското управление и изпращане на съответното писмено уведомление).

7.3 Ако друг начин на връчване е депозирането на документите на определено място (напр. в пощенска служба), как се уведомява адресатът за това депозиране?

Гърция никога не е въвеждала депозирането на документи в пощенска служба като алтернативен (непряк) начин на връчване. Както е посочено в точка 7.1, ако начинът на връчване е бил използван за лице, което не е открито в неговото жилище, при условие че не е открит и пълнолетен родственик, живеещ с лицето, след залепване на документа на вратата на жилището на адресата и връчването на копие на началника на полицейското управление, на адресата се изпраща писмено уведомление по пощата, в което се посочват видът на връчвания документ, адресът на жилището, където документът е бил залепен на вратата, датата на залепване, органът, на който е предаден документът, и датата на

предаването.

7.4 Какви са последствията, ако адресатът откаже да приеме връчването на документите? Считат ли се документите за редовно връчени, ако отказът от приемане не е бил законен?

Както е посочено в точка 7.1, ако адресатът откаже да приеме връчването на съответния документ или да подпише отчета за връчването, връчителят залепва документа на вратата на жилището, офиса, магазина или работилницата в присъствието на свидетел. След залепването му на вратата документът се смята за връчен.

8 Връчване по пощата на документи, изпратени от чужбина (член 18 от Регламента за връчването)

8.1 Ако пощенската служба доставя документ, изпратен от чужбина, на адресат в тази държава членка в случай, при който се изисква обратна разписка (член 18 от Регламента за връчването на документи), трябва ли пощенската служба да достави документа лично на адресата или може, съгласно националните правила за пощенските доставки, да достави документа и на друго лице на същия адрес?

В такъв случай от пощенската служба предават документа само лично на адресата.

8.2 Как може съгласно правилата за пощенските доставки в тази държава членка да се осъществи връчването по член 18 от Регламента № 1393/2007 за връчването на документи, изпратени от чужбина, ако нито адресатът, нито друго лице, имащо право да получи доставката (ако това е възможно съгласно националните правила за пощенските доставки — вж. по-горе), не са намерени на адреса за доставка?

В такъв случай от пощенската служба писмено уведомяват отсъстващия адресат, че документът ще се съхранява в пощенската служба в продължение на определен срок, в рамките на който адресатът може да го вземе.

8.3 Предоставя ли пощенската служба определен период от време за вземане на документите, преди да ги изпрати обратно като недоставени? Ако отговорът е „да“, по какъв начин се информира адресатът, че в пощенската служба има пратка, предназначена за вземане от него?

Вж. точка 8.2.

9 Има ли писмено доказателство, че документът е връчен?

Връчителят съставя отчет, който трябва да съдържа а) заповед за връчване; б) ясно описание на връчвания документ и на самоличността на съответните лица; в) датата и часа на връчването; г) лицето, на което документът е връчен, и начина на връчване в случай на отсъствие или отказ на адресата или лицата, посочени в членове 128—135 и 138 (член 139, параграф 1 от ГПК).

Отчетът се подписва от връчителя и от получателя на документа или, ако получателят откаже или не е в състояние да го подпише — от назначен за целта свидетел (член 139, параграф 2 от ГПК).

Връчителят е длъжен да отбележи часа и датата на връчването върху документа и да го подпише. Това отбелязване е доказателство, противопоставимо на лицето, на което документът е връчен. Ако има някакво разминаване между отчета за връчването и бележката, отчетът има предимство (член 139, параграф 3 от ГПК).

Протоколът по член 139 се изготвя в два екземпляра. Единият екземпляр се предава на лицето, което е разпоредило връчването, а другият, за който не се начислява гербов налог, се съхранява от връчителя. В

специална книга, водена от връчителя, се вписва кратка бележка за връчването (член 140, параграф 1 от ГПК).

При поискване съдебният изпълнител трябва да предостави копия на оригиналните документи, съхранявани в неговото досие, на лицето, което е разпоредило връчването, и на адресата, както и на всяко друго лице, което има законен интерес, при условие че председателстващият съдия на първоинстанционния съд, компетентен по района, в който е извършено връчването, е дал съгласие за това с бележка върху искането (член 140, параграф 2 от ГПК).

10 Какво става, ако се случи нещо непредвидено и адресатът не получи документа или ако връчването е извършено в нарушение на закона (напр. документът е връчен на трето лице)? Може ли все пак връчването на документа да е валидно (напр. могат ли нарушенията на закона да бъдат санирани) или трябва да се направи нов опит за връчване на документа?

Ако страна по дело не може да спази някакъв срок поради непреодолима сила или поради измама от страна на ответната страна (например нередовно връчване от съдебен изпълнител или умишлено неуведомяване на страната по делото от лицето, което е получило документа), тази страна има право да поиска възстановяване на предишното положение (член 152, параграф 1 от ГПК) в срок до 30 дни, считано от датата, на която е отпаднала пречката, представляваща непреодолима сила, или на която страната е узнала за измамата на ответната страна (член 153 от ГПК).

Ако лице, срещу което е постановено съдебно решение в негово отсъствие, изобщо не е било призовано или не е било призовано редовно или в рамките на определения краен срок, то има право да поиска отмяна на съдебното решение, постановено в негово отсъствие, в срок до 15 дни, считано от връчването на съдебното решение, ако лицето живее в Гърция, или в срок до 60 дни, считано от последното публикуване, съдържащо резюме на отчета за връчване на съдебното решение по член 135, параграф 1, ако лицето е с неизвестен адрес или живее в чужбина (член 501 и член 503, параграфи 1 и 2 от ГПК).

Ако страна по делото е призовала ответната страна, като е обявила, че последната е с неизвестен адрес, въпреки че е знаела нейния адрес, последната страна, ако е изгубила делото изцяло или отчасти, има право да подаде молба за преразглеждане на постановеното съдебно решение в срок до 60 дни от връчването на оспорваното съдебно решение, ако пребивава в Гърция, или в срок до 120 дни, ако е с неизвестен адрес или живее в чужбина, или — ако съдебното решение изобщо не е било връчено — в срок до 3 години от публикуването на оспорваното съдебно решение, при условие че то е окончателно или неотменимо, а в противен случай — от датата, на която е станало окончателно (член 538, член 544, параграф 9 и член 545, параграфи 1, 2, 3 и 5 от ГПК).

11 Ако адресатът откаже да приеме документ въз основа на използвания език (член 12 от Регламента относно връчването на документи) и съдът или органът, сезиран със съдебното производство, реши, че отказът не е обоснован, налице ли е специално правно средство за защита срещу това решение?

В случай на съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника, вж. точка 10, параграф 2. Ако адресатът се яви по делото (в подкрепа на основанието за отказ), не може да бъде подадена молба за отмяна на съдебното решение, постановено в отсъствието на ответника. Това решение обаче може да бъде обжалвано.

12 Плаща ли се за връчване на документ и ако да, каква сума? Има ли разлика, когато документът трябва да бъде връчен съгласно националното право и когато молбата за връчване е с произход от друга държава членка? Вж. също уведомлението по член 15 от Регламента относно връчването на документи относно връчването на документи от друга държава членка.

Разходите за връчването се заплащат предварително от лицето, което е разпоредило връчването (член 173, параграфи 1 и 3 от ГПК).

Страната, която изгуби делото, също се осъжда да заплати за тези разходи (член 176 и член 189, параграф 1 от ГПК). Заплащаната сума зависи от начина и вида, използвани за връчването. Минималните разходи за връчването са в размер на 35,00 EUR, ако въпросният документ е връчен на лице, чийто адрес на местоживеене или местопребиваване се намира в района на седалището на съдебния изпълнител.

■ Последна актуализация: 06/07/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.